

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 28/2019
22.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Радослава Петровића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, ББ и ВВ свих из ..., ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, свих из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ и ИИ, обојице из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ..., РР и СС, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубомир Драгачевац, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Врховног касационог суда Р4 р 6/2019 од 30.09.2019. године, у седници одржаној 22.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба предлагача изјављена против решења Врховног касационог суда Р4 р 6/2019 од 30.09.2019. године.

Образложење

Решењем Врховног касационог суда Р4 р 6/2019 од 30.09.2019. године, одбачен је приговор предлагача поднет Врховном касационом суду 13.09.2019. године.

Против наведеног решења предлагачи су изјавили жалбу не наводећи законске разлоге због које је изјављују.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 16. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15 од 07.05.2015. године), Врховни касациони суд је без испитног поступка, применом члана 17. истог Закона, нашао да је жалба недозвољена.

Према стању у списима, предлагачи су 13.09.2019. године поднели Врховном касационом суду приговор ради убрзања поступка у предмету Рев2 880/2019, одлука у конкретном предмету донета 15.05.2019. године и предмет отправљен из суда 17.09.2019. године, због чега је Врховни касациони суд побијаним решењем одбацио приговор предлагача, наводећи у образложењу да су се предлагачи обратили Врховном касационом суду као суду који води поступак, да је у моменту подношења приговора за убрзање поступка у предмету Рев2 880/2019 била донета судска одлука у мају месецу 2019. године (дакле пре подношења приговора), да је на дан када је приговор изнет судији који поступа у конкретном случају предмет већ био експедован из Врховног касационог суда, те

да сходно наведеном Врховни касациони суд није могао одлучивати о поднетом приговору, будући да више није суд који води поступак.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, а одредбом члана 8. став 2. истог закона прописано је и да против решења о одбацивању приговора није дозвољена жалба.

Жалба је редован правни лек и странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора (члан 14). Како законом није прописана могућност изјављивања жалбе против решења о одбацивању приговора, као ни могућност подношења жалбе након окончања поступка, Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају жалба недозвољена у цитираних законских одредби.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је побијаном одлуком правилно одбачен приговор предлагача, па је применом члана 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић